

מְלַחֲמָה לַה' בְּעַמְלֵק מְדַר דָּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 14

מי לה' אלי!

חודש חשון תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

כתבי הרמ"ע מפאנו - מאמר מעין גנים -
חלק ראשון - ליקוטים

לעולם יהא כל אדם רגיל לומר:

ברוך ה' צבאות אלקינו שבראנו לכבודו, וברוך אל אלים, ואלקי האלקים ומלך עולם, ה' הוא האלקים, ה' הוא האלקים, ה' אל אמת:

כל המצוי בב"ה בשעה שש"צ פותח ואומר יתגדל ויתקדש לעולם יענה אחריו פסוק זה ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר. שהן י"א תיבות נגד אותיות אשר בשתי תיבות אלה יתגדל ויתקדש. וכנגד י"א יריעות עזים. וכנגד י"א סמני קטורת שהם החיות ליי"א קליפין בסוד מוסיף גורע שהמקור הנוסף על הפרטים מורה גריעותו ומפטורין והקטרתן יוסר כח הקליפות וחיותן וישארו כלם פגרים מתים. וכנגד י"א ארורים שבמשנה תורה להנצל מהם והאחרון אינו מן המנין שכלן אזהרות והוא לבדו בטול עשין. ויש פסוק א' מסוגל מאוד לאומרו תמיד בכוונה

רבה כד מפקין ס"ת בציבורא למקרי ביה הואיל ובאותה שעה מתפתחין תרעי שמייא דרחמי כדברי הזהר והוא זה, ה' אלקי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אלך ומה טוב למי שאינו יודע אם יוכל לענות תשעים פעמים אמן בכל יום כדלקמן שיאמר ביום שבת בכל שעה שירצה האדם בין קודם תפלתו בין לאחריה תשעים פעמים ג' פסוקים של סוף ספר שני מתהילים ויהיה כלו תפלות מלשון ויכולו השמים דמתרגמי וחמידו שמיא ודע כי ה' אלקים אלקי ישראל בגימ' תרצ"ט שהם שלש רגלים שהשבת שקול כנגד כלם. ועם המלות בגימ' שבתא והוא באותיותיו עם המלה ברוך בכף רבתי. וביום ראשון וששי פסוק א' של סוף ספר רביעי שהוא חותם הללויה בגימ' הכסא. וביום ב' וה' פסוק א' של סוף ספר ראשון נזכרו בו ב' עולמות בסוד היצירה שכוללת עמה את העשיה. וביום ג' וד' פסוק א' של סוף ספר ג' ושנזכר בו עולם א' בלבד בסוד העשיה יש כאן ד' עולמות אבי"ע שכנגדם אמר דוד ברכו ה' מלאכיו בריאה. צבאיו יצירה, מעשיו עשיה, ברכי נפשי אצילות, סמכו לעשייה בסוד והתהלכתי בתוכם האמור בעת רצון. והנה תועיל קריאת הפסוקים שזכרנו יום יום כנגד צ' פעמים אמן שקבעו לנו בזהר לענות בכל יום כצדי של צדיק כנודע שהיא מצטרפת לארבע קדושות כרמז הד'. ולעשרה קדישים ביוד וסימנך ה' בדד ינחנו, שנים במנחה, וארבעה ארבעה שחרית וערבית, ויש בו ג"כ נוטריי "בכל "דרכיך "דעהו. והרמז למאה ברכות בקוף, ובמלת צדקה דרשו בה' חמשה חומשי תורה. ואומר אני כי גם בשמו של יצחק אבינו יצדק הרמז הראשון ובאה החי"ת במקום דל"ת להורות על ד' קדושות שיש בהן קדוש וברוך. וידוע כי יצחק הוא בעל השמטה הזאת שעלתה במחשבה להבראות בדין ושמו בגימ' שמנה הויות שהם ד"פ שם ב"ן הפשוטים לד"פ קדוש והמלואים לד"פ ברוך. ועוד בוא"ו ד' קדושות כנגד ד' אותיות שבשם וי' קדישים כנגד מלואו ב"ן שיהיה המלוי של ע"ב או ס"ג או מ"ה, וחמשה חומשים כנגד חמש אותיות מלואו של שם ב"ן. דדרשינן ביה ארבעה מלכים את החמשה, ואין ספק כי בדבר הזה מקצת תורה ככלה ובפרט אם תהיה הקריאה בעשרת הדברות שהיו חמש על לוח זה וחמש על לוח זה ושבו הדברות שהן י' תמורות י' קדישים וכ"ש אם זה וזה יתקיים בידינו, ומאה ברכות סודם ידוע כנגד מאת אדנים שהם בחינת המלכות, וצ' אמנים למלא קומתו של זעיר, לפיכך ראוי לכיין בפסוקים הללו איש יומו ביי ראשונים, שניים ושלישיים לכלילות חב"ד דזעיר ובשלשים אמצעים לכלילות חג"ת שבו ובאחרונים לנה"י שבו, ופי הקורא הוא סוד המלכות דזעיר הכוללת אותם בא' של אמן, ומי שנדבו לבו לומר פסוק הללו כל א' בזמנו, עוד עשרים פעמים עשרה לקומת נוקביה, ועשרה לכתר שניהם שהוא נתקן להם בבת אחת וממקום א' באחרונה כמבואר במקומו הנה מה טוב ומה נעים זאת המצוה היעוצה לכל אדם, וכ"ש למי שאין עמו לוויה מספקת לענות אמן אחר ברכת חביריו כדאמרן, ופסוק אחרון של ספר תהלים מה טובו ומה יפיו לעתיד לבא, והנכון לאמרו ביוה"ק צ' פעמים או ק' פעמים כדלעיל עם כונת שאר הימים, אך בכל אלה החזרות של כל הנשמה יכוין בהם תחלה לתשע פעמים א' שמזכיר כ"ג בהזאות הפנימיות כל א' בכלילות עשר ובסוף יכוין למתנות של מזבח הפנימי, ואעפ"י שהן י"א ניחא לן בתקוני הנוקבא להוסיף בהן הכולל, ואחרון חביב

כנגד מעשה הקטרת לפני לפני כי הוא ראשון במעשה והוא אחרון בסדר הכונה הזאת לתוספת עלוי ויש לנו כיוצא בו אין זה מקום להאריך הרי אלו חמשה סיומים שבהם חתם המלך החסיד ספרי תהלותיו, וכנגדם אמר ה' ברכו נפשי, וה' פסוקים שבהלל הגדול, בית ישראל, בית אהרן, בית הלוי, יראי ה', ברוך ה' מציון, בארנום במקום אחר, ויש בדברי הימים ברוך ה' אלקי ישראל בסוף הודו לה' שנתנו דוד לאסף לשורר לפני הארון בכל יום חציו בבקר וחציו במנחה ואנו קבענו כלו בזמירות שחרית ואעפ"י שיש בפסוקים דלעיל הרבה מהם ג"כ סדורים לנו בזמירות יום יום מ"מ קבוע של זה טפי עדיף הואיל וכל השיר כלו שבדברי הימים הורגלנו לאומרו בכל יום תמיד וזה סיומו, ופסוק כל הנשמה גם הוא כמוהו עיין ביחודים. ומלתא אגב ארחין מבעי לן לאודועי כי יש נוהגים לומר בשחר קודם פרק איזהו מקומן פסוק זאת התורה לעולה למנחה וכו' וקשה הואיל ואין באותו פרק דבר מתייחס לשום מנחה מן המנחות ולא אמרתי למנוע עצמינו מקריאת פסוק זה ח"ו כי מנהג יפה הוא ודבר בעתו מה טוב אלא שראוי להוסיף תיכף אחרי אותו הפסוק משנה אחת ממס' מנחות דריש פרק כל המנחות באות מצה עד שתי הלחם, ומנחת חוטא, ומנחת קנאות לא שמן ולא לבונה. עיין למעלה אצל ברייתא דריש ספרא דצניעותא קודם הביאור, יערב שיחנו לפני אלקינו ונשלמה פרים שפתינו :

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לַה' בְּעַמְלֵק מִדֶּר דֶּר